

Sygnatura akt I Cupr 133/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10-05-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Agnieszka Mękal

Protokolant:Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 10-05-2013 r. we (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą w L.

przeciwko E. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt I C upr 133/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 25 stycznia 2012 r. strona powodowa (...)à r.l. z siedzibą wL. wniosła o zasądzenie od pozwanego E. A.kwoty 379 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 79 zł od dnia 1 maja 2009 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 300 zł od dnia 15 maja 2009 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższych żądań strona powodowa wniosła, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) + (...) sp. z o.o.wierzytelność względem pozwanego, związanego z zawartą umową abonamentową. (...)à r.l. z siedzibą wL.wskazała, iż dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywane usługi w kwocie 379 zł zgodnie załączonym do umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 marca 2011 r. częściowym wykazem wierzytelności.

W dniu 29 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy (...) wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił żądanie strony powodowej w całości.

Wobec skutecznego złożenia przez pozwanego sprzeciwu, Sąd Rejonowy (...), postanowieniem z dnia 2 maja 2012 roku stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał do tut. Sądu rozpoznanie niniejszej sprawy.

Pozwany w sprzeciwie wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie strony powodowej kosztami procesu.

W uzasadnieniu powyższych żądań E. A. wskazał, iż strona powodowa dochodzi nienależnych kwot, nie precyzując ponadto co w rzeczywistości zostało nimi objęte. Pozwany wskazał, że terminowo uiszczał wszelkie płatności związane z realizowaną na jego rzecz usługą telekomunikacyjną. Oplatę za antenę satelitarną w wysokości 1 zł wbrew twierdzeniom strony powodowej uiszczył w dniu 27 maja 2009 r., opłatę abonamentową za styczeń 2009 r. w wysokości 79 zł uiszczył w dniu 27 stycznia 2009 r., natomiast kara umowna w kwocie 299 zł została na niego nałożona bezpodstawnie.

Pozwany wskazał, że rozliczenie abonamentu na dzień 2 lutego 2009 r. zostało potwierdzone pismem Pionu (...)Abonentów (...) (...) sp. z o.o.z dnia 4 lutego 2009 r.

Zgodnie z aneksem do umowy o abonament, umowę zawierano na okres minimalny – 13 miesięcy, a wcześniejsze rozwiązanie umowy pociągało za sobą obowiązek zapłaty na rzecz poprzednika prawnego powoda kary umownej w wysokości 299 zł. Umowę zawarto w dniu 13 czerwca 2007 r. a pozwany w dniu 17 października 2008 r. wysłał do operatora telewizyjnego pismo rozwiązujące umowę ze skutkiem na dzień 31 stycznia 2009 r. (...) (...) sp. z o.o.potwierdziła otrzymanie rezygnacji z umowy oraz poinformowała o jej rozwiązaniu zgodnie z postanowieniami regulaminu. Ponadto pozwany wskazał, iż po złożeniu oświadczenia o rozwiązaniu umowy, w dniu 29 stycznia 2009 r. przeprowadził rozmowę telefoniczną z przedstawicielem operatora, M. N., podczas której wyraził zgodę na zawarcie nowej umowy w ramach promocji „(...)jednakże w dniu 6 lutego 2009 r. wysłał do (...) (...) sp. z o.o.pismo informujące o odstąpieniu przez niego z tejże umowy .

W odpowiedzi na sprzeciw (...) r.l. z siedzibą w(...)podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o zasądzenie na jej rzecz kwoty 379 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 79 zł od dnia 1 maja 2009 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 300 zł od dnia 15 maja 2009 r. jak i kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

Strona powodowa wskazała, iż dochodzone w niniejszym postępowaniu należności obejmują wierzytelność przysługującą pierwotnie jej poprzednikowi prawnemu (...) (...) Spółka Akcyjna, a którą nabyła na podstawie umowy cesji z dnia 30 marca 2011 r.

W skład dochodzonej kwoty wchodzi nieuregulowana przez pozwanego opłata abonamentowa nr (...)z dnia 16 kwietnia 2009 r. z terminem płatności określonym na dzień 30 kwietnia 2009 r. w wysokości 79 zł, należność wynikająca z noty karnej nr (...)O.z dnia 30 kwietnia 2009 r. z terminem płatności upływającym w dniu 14 maja 2009 r. na kwotę 299 zł jak i wynikająca z noty nr (...)wystawionej w tej samej dacie i także płatnej na dzień 14 maja 2009 r. obejmującej płatność za antenę satelitarną w kwocie 1 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 czerwca 2007 r. pozwany E. A.zawarł umowę o abonament telewizyjny P. (...) + o numerze abonenckim (...). Zgodnie z treścią art. 1 aneksu do umowy, została ona zawarta na trzynastomiesięczny minimalny okres. Oprócz sprzętu wskazanego w umowie i regulaminie, pozwany otrzymał od operatora do bezpłatnego użytkowania zestaw zawierający antenę satelitarną oraz konwerter do odbioru sygnału cyfrowego (art. 3 aneksu do umowy). Zgodnie z postanowieniami aneksu (art. 4) w wypadku rozwiązania umowy z winy abonenta przed upływem 13 miesięcy od daty zawarcia umowy, na pozwanego miała zostać nałożona przez operatora (...)kara umowna w wysokości 299 zł.

Dowody: umowa o abonament z dnia 13.06.2007 wraz z aneksem i potwierdzeniem zgodności danych - k. 32-34.

W dniu 17 października 2008 r. pozwany E. A.poleconą przesyłką pocztową wysłał do (...) (...) sp. z o.o.w W.oświadczenie o rozwiązaniu umowy na dostawę programów i wynajem sprzętu ze skutkiem na dzień 31 stycznia 2009 r.

W odpowiedzi na decyzję o rezygnacji pozwanego z umowy o abonament (...) (...) sp. z o.o.w W.wskazała, iż nastąpi to zgodnie z postanowieniami regulaminu. Równocześnie spółka poprosiła pozwanego o kontakt ze specjalną linią telefoniczną.

Dowody: oświadczenie z dnia 17.10.2008 r. o wypowiedzeniu umowy – k. 59, potwierdzenie nadania przesyłki z dnia 17.10.2008 r. – k. 60; pismo (...)z dnia 29.10.2008 r. – k.61.

Przedstawiciel (...) (...) sp. z o.o.w W.odbył w dniu 29 stycznia 2009 r. rozmowę telefoniczną z E. A., podczas której pozwany wyraził zgodę na zawarcie nowej umowy w ramach promocji „(...)

Celem potwierdzenia postanowień umowy, operator telewizyjny przesłał pozwanemu regulamin akcji promocyjnej (...) +”. Zgodnie z jego postanowieniami pozwany miał zostać związany umową abonamentową do dnia 31 lipca 2010 r. W ramach umowy pozwany otrzymał możliwość zakupu za kwotę 49 zł używanego terminalu cyfrowego wraz z wyposażeniem, do ostatniego dnia pierwszego pełnego miesiąca kalendarzowego okresu minimalnego. Okres minimalny trwał 18 miesięcy, tj. do dnia 31 lipca 2010 r., opłata abonamentowa za okres dziewięciu pierwszych miesięcy została obniżona z 40 zł na 20 zł. W wypadku rozwiązania umowy z winy abonenta przed upływem okresu minimalnego, na powoda miała zostać nałożona przez operatora kara umowna w wysokości 299 zł.

Dowody: zapis rozmowy z dnia 29.01.2009 r. – k. 62; regulamin „(...)z dnia 29.10.2008 r. – k.61.

Operator telewizyjny pismem z dnia 4 lutego 2009 r. poinformował E. A., że na jego koncie abonenckim za okres do dnia 2 lutego 2009 r. nie znajdują się żadne zaległości. Ostatnia płatność abonamentowa za okres od dnia 2 stycznia do dnia 2 lutego 2009 r. została uregulowana w całości. Równocześnie wskazano, że za bieżący okres tj. za luty 2009 r. pozwany powinien uiścić opłatę abonamentową w wysokości 30 zł.

Dowód: rozliczenie na dzień 2.02.2009 – k. 58..

Pozwany pismem z dnia 5 lutego 2009 r., wysłanym w dniu 6 lutego 2009 r. poinformował (...) (...) sp. z o.o.w W., że nie wyraża zgody na korzystanie z oferty promocyjnej „(...)”, podtrzymując treść pisma z dnia 17 października 2008 r.

Dowody: pismo z dnia 5.02.2009 r. o wypowiedzeniu umowy – k. 63, potwierdzenie nadania poleconej przesyłki z dnia 6.02.2009 r. – k. 64.

W dniach 11 lutego 2009 r. 18 kwietnia 2009 r., 23 czerwca 2009 r., oraz 23 listopada 2009 r. pozwany sporządził szereg pism skierowanych do (...) (...) sp. z o.o.Wskazał w nich, że pomimo złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy, spółka zgłasza wobec niego roszczenia finansowe, jak również iż z tego powodu od dnia 1 lutego 2009 kilkakrotnie odmówiono mu przyjęcia zwrotu dekodera, a której to czynności ostatecznie dokonał w dniu 11 maja 2009 r. Pozwany wskazał również na treść doręczonego mu w dniu 4 lutego 2009 r. pisma operatora, wskazującego, iż na jego koncie abonenckim nie figurują żadne zaległości, a pismem z dnia 5 lutego 2009 r. złożył przewidziane w ustawie o z dnia 2 marca 2000 r. o **ochronie** niektórych **praw konsumentów** oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Dowody: pismo z dnia 11.02.2009 r.– k. 66; pismo z dnia 18.04.2009 r.– k. 67; pismo z dnia 23.06.2009 r.– k.68-69; pismo z dnia 23.11.2009 r.– k. 71. plik potwierdzeń nadań tychże przesyłek – k. 73-75.

W dniu 30 marca 2011 r. (...) à r.l. z siedzibą w L.zawarła z (...) (...) sp. z o.o.z siedzibą w W.umowę uszczegóławiającą umowę przelewu wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. Na podstawie umowy z dnia 30 marca 2011 r. strony objęły umową sprzedaży wierzytelności wskazane w załączonej do niej liście wierzytelności

Dowody: umowa szczegółowa z dnia 30.03.2011 r. – k. 37 , częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 30.03.2011 r. – k.43.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego, Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na oddalenie w całości.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że świadczenie pozwanego, którego spełnienia strona powodowa dochodziła w niniejszym postępowaniu, stanowiło żądanie zapłaty należności wynikających z umowy abonamentowej nr (...)zawartej przez pozwanego E. A.z „(...) (...) sp. z o.o.z siedzibą w W., a które w dniu 30 marca 2011 r. zostały cedowane na rzecz strony powodowej (...) à r.l. z siedzibą w L.. Fakt dokonania przez wskazane wyżej strony umowy cesji, wykazany stosownymi dokumentami dla pozwanego oraz powodowej spółki pozostawał bezsporny.

Z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową wynika, iż pozwanego oraz poprzednika strony powodowej „(...) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. łączyła zawarta w dniu 13 czerwca 2007 r. umowa abonamentowa o numerze abonenckim (...), która zgodnie z postanowieniami aneksu w wypadku rozwiązania z winy abonenta przed upływem 13 miesięcy od daty zawarcia umowy, nakładała na powoda obowiązek uiszczenia kary umownej w wysokości 299 zł. Jak wynika z przedłożonego przez pozwanego pisma z dnia 17 października 2008 r. (nadanego w tym samym dniu listem poleconym) pozwany E. A. przesłał do (...) (...) sp. z o.o. w W. oświadczenie o rozwiązaniu umowy na dostawę programów i wynajem sprzętu ze skutkiem na dzień ustalony wedle treści regulaminu świadczenia usług, tj. na dzień 31 stycznia 2009 r. Oświadczenie to zostało przyjęte do wiadomości przez operatora telewizyjnego, i w jego następstwie spółka (...) (...) podjęła z pozwanym pertraktacje zmierzające do kontynuacji świadczenia usług. Sąd zważył, że przedmiotowe oświadczenie zostało złożone w sposób w pełni prawidłowy. Mając na uwadze, iż pozwany w dniu 13 czerwca 2007 r. zawarł umowę na trzynastomiesięczny minimalny okres, oświadczenie o rezygnacji z korzystania usług zostało złożone po upływie terminu, w czasie którego zgodnie z treścią art. 4 aneksu do umowy można byłoby nałożyć na pozwanego obowiązek zapłaty kary umownej. Ponadto, jak wynika z treści przedłożonych przez E. A. pism, od dnia 1 lutego 2009 r. w wykonaniu obowiązków związanych z rezygnacją z umowy, pozwany usiłował zwrócić poprzednikowi prawnemu spółki powodowej zestaw do odbioru telewizji – dekodery, a co nastąpiło w dniu 11 maja 2009 r.

W chwili zakończenia świadczenia usług, jak wynika z pisma operatora z dnia 2 lutego 2009 r., wskazującego, iż na jego koncie abonenckim nie figurują żadne zaległości, a poprzednie comiesięczne opłaty w wysokości 79 zł zostały w całości uregulowane, pozwany nie posiadał żadnych zaległości w płatnościach na rzecz (...) (...) sp. z o.o. w W.. Pismo to wskazywało jednak, że pozwany obowiązany jest wnieść bieżącą opłatę abonamentową w wysokości 30 złotych. Sąd zważył, iż wskazaną opłatę za miesiąc luty 2009 r. wiązać należy z zawartą przez powoda w dniu 29 stycznia 2009 r. nową umową w ramach promocji „(...) (...)”. Do zawarcia przedmiotowej umowy doszło przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość w ujęciu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, tj. w drodze rozmowy telefonicznej. Jak wynika z jej zapisu, jak i postanowień przesłanego następczo pozwanemu regulaminu świadczenia usług w ramach wskazanej promocji, pozwany miał przez okres minimalny związania umową opłacać opłatę w średniomiesięcznej wysokości 30 zł (umowa zawarta została na 18 miesięcy, tj. do dnia 31 lipca 2010 r., a opłata abonamentowa za okres dziewięciu pierwszych miesięcy została obniżona z 40 zł na 20 zł.). Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy poprzednik prawny strony powodowej (...) (...) sp. z o.o. w W. był uprawniony do dochodzenia tak wyliczonej opłaty abonamentowej jak i opłat z tytułu kary umownej i zwrotu anteny.

Zgodnie z treścią art. 7. ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem, co implikuje uznanie umowy za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. W sytuacji, gdy umowa obejmuje świadczenie usług oczątek biegu terminu do odstąpienia, wedle treści art. 10 ust. 1 ustawy liczy się od dnia od jej zawarcia..

Z treści przedłożonego przez pozwanego pisma z dnia 5 lutego 2009 r., wynika, iż pismem tym poinformował (...) (...) sp. z o.o. w W., o braku jego zgody na korzystanie z oferty promocyjnej „(...) (...)”. W ocenie Sądu oświadczenie to należy interpretować, tak, że wolą strony umowy (pozwanego) pozostawało złożenie oświadczenia woli o odstąpieniu od zawartej w dniu 29 stycznia 2009 r. umowy abonenckiej. Taki wynik wykładni oświadczenia woli pozwanego potwierdza zawarte w przedmiotowym piśmie wskazanie, że E. A. podtrzymuje treść pisma z dnia 17 października 2008 r. tj. wnosi o zaprzestanie świadczenia usług telewizyjnych na jego rzecz.

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 3 ustawy o ochronie niektórych praw (...), jeżeli strony nie umówiły się inaczej, prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość nie przysługuje konsumentowi w wypadkach świadczenia usług rozpoczętego, za zgodą konsumenta, przed upływem terminu do odstąpienia od umowy. Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie sposób uznać, iż pozwany wyraził zgodę na świadczenie usług pomiędzy datą zawarcia

umowy w drodze komunikacji telefonicznej, a upływem 10 dni od tejże daty. Nagranie dokumentujące przebieg rozmowy i zawarcie umowy, nie zawiera stosownego wskazania. Tym samym należy uznać, iż istnienie przesłanki zgody konsumenta (pозwanego), mogącej implikować brak możliwości wypowiedzenia umowy, nie zostało w niniejszym postępowaniu wykazane, a ciężar jej dowiedzenia, w myśl art. 6 k.c. w zw. art. 232 k.p.c. ciążył na stronie powodowej.

Sąd, zważając na powyższe okoliczności, uznał, że nałożenie na powoda kar umownych i opłaty abonamentowej (i to we wskazanej przez stronę powodową wysokości 79zł, która obowiązywała w stosunku umownym trwającym pomiędzy 13 czerwca 2007 r. a dniem 31 stycznia 2009 r.) jak i opłaty za użyczony sprzęt pozostawało w pełni bezpodstawne. Ponadto jak wynika z niezaprzeczonych okoliczności wskazanych w pismach wysyłanych przez pozwanego, E. A. usiłował w odpowiednim terminie dokonać zwrotu sprzętu, czego ostatecznie dokonał po upływie kilku miesięcy .

Na marginesie należ podkreślić, iż dochodzone przez stronę powoda należności nie mogą być wiązane z realizacją umowy z dnia 13 czerwca 2009 r. Jak wskazano wyżej, w ocenie Sądu pozwany w dniu 17 października 2008 r. złożył poprzednikowi prawnemu spółki powodowej prawidłowe oświadczenie odnośnie wypowiedzenia umowy z dnia 13 czerwca 2007 r., a strona pozwana powinna zaprzestać świadczenia usług telewizyjnych z końcem 31 stycznia 2009 r., tj. z dniem z którym wypowiedzenie stało się skuteczne. Okoliczność tą wprost potwierdza odpowiedź (...) (...) sp. z o.o.w W.z dnia 29.10.2008 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo.